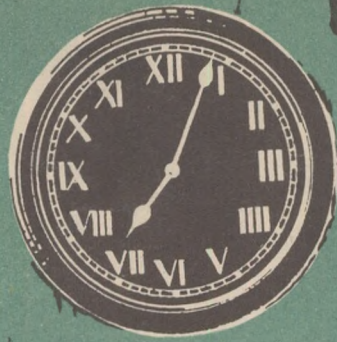

ABSENȚE

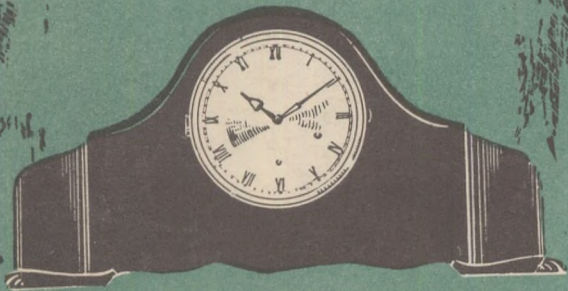
ÎNȚĂZIERI

VORBĂRIE

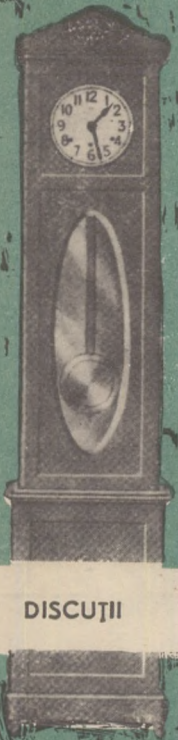
LENEVIE

PLIMBĂRI INUTILE

CHIUL

DISCUȚII

BIROU DE
OBIECTE
GĂSITE

Desen de L. Darian

CEASURI PIERDUTE

Lecții și meditații

Lecții de adunare rapidă (să nu observe clientul), la care adaug și data zilei, lecții de scădere... a gramajului porțiilor... de înmulțire... a sticlelor consumate și de împărțire... a franzelei în 70 de felii, predă nea Nicu, ospătarul. La cerere, vineec... mai târziu, adică după ce consumă pedeapsa ce i-a fost servită.

La limba română predau subiectul... discuțiilor ce se fac la adresa mea cu ocazia analizei frazelor... goale cu care îmi iau mereu angajamente, în urma cărora am parte de adjective ca: leneș, chiulangiu, codaș și alte complemente în legătură cu... atributele mele. Sînt de găsit oricînd... la gazeta de perete satirică, sub... numele și prenumele personal de Mari Nică.

Specialist în lupte, întrucît călătoresc zilnic cu tramvaiul 7 în orele de vîrf și îndesat... cu cotul în stomac, predau... locul meu de pe platforma din spate contra... tuturor nasturilor ce i-am pierdut

de la haină în acest... tram-vai de el.

Lecții de jugă... de răspundere predau odată cu... lucrările de birou pentru a fi rezolvate de alții, întrucît eu destul răspund la... telefon, că e pe biroul meu. Deci, adresați-vă... altora.

Meditez la.. palma ce-am primit-o adineauri pe bulevard de la un sex slab... cu mîna grea, ceea ce m-a făcut astronom, văzînd stele verzi fără telescop. Jim Freză cu etaj și... loc viran (sub frunte.)

Predau... cauza mea pe mîinile unui avocat capabil să mă scoată de unde am intrat, cînd am intrat cu mîinile pînă la cot. Hoț O. Mănu.

Profesor de zoologie, dau lecții... fabricilor de jucării de felul cum trebuie să arate în realitate un cățel, un cal, un ursuleț și alte animale. Asta pentru ca, în magazine, respectivele jucării să se deosebească între ele nu numai la... preț.

pt. conf. R. P.

1939

—Un rom, un rachiu și un pelin

— Închid un ochi, că sîntem prieteni.
— Închide-i pe amîndoi și vom fi prieteni și mai buni!

Desen de H. Leru

1959

— Un Sadoveanu, un Beniuc și un Șolohov!

FLORIN IORDĂCHESCU

CASA NOUA

— Bravo, Nae, ce-ți mai pasă,
Auzii că-ți faci o casă;
Și eu te credeam sărac.
— Da, Ilie, da, îmi fac.
— Ce-ți veni, mă, tam-nesam:
Cărămidă... lemn... ai?

— N-am!
— Tablă... var... ciment și cuie...?
— Nici de asta încă „nu e”!
— Păi, din ce și-o faci, bădie?
— Foarte simplu: din hîrtie.
— Din hîrtie? Ești zurliu!
Tot glumeț de cînd te știu,
Ori... e vorba de-astă dată
De-o hîrtie fermecată?
— Fermecată, mă Ilie.
Dac-o pui la temelie,
Păi începe ca să-ți vie:
Fierărie... tîmplărie...
Varul pentru zidărie...
Scînduri pentru bagdădie...

Scînduri pentru magazie...
Bani: o sută... cinci... o mie,
Numărați pîn-la para,
Și te vezi în casa ta.
— Din hîrtie, mă?
— Vezi bine;
Ei, nu-ți faci și tu ca mine?
— Ba mi-aș face, nu zic nu,
Dar să-mi dai hîrtie tu,
Fermecată, dintr-a ta.
— De la mine nu-ți pot da,
Dar fă-ți singur rost de ea,
— Ei, și cum o pot avea?
— Fă și tu contract cu statul
Pentru grîu... pentru porumb...
— Asta-i oul lui Columb!
— Da, contractul e, Ilie,
Fermecata mea hîrtie.
Dac-o pui la temelie,
Intr-o vară, cel mult două,
Ai și tu o casă nouă.

Nu știu unde aș putea găsi un elefant prin virament! De dimineață umblu și nu găsesc! Dar acum mă duc la „Consignația”. Acolo găsești ce vrei și ce nu vrei, nu se poate să n-aibă elefanți! Cum ce-mi trebuie elefant? Pentru cooperativa unde lucrez ca achizitor! Care fildes? Nu-mi trebuie nici un fildes, că noi facem „miroase de cirnați”! Imi trebuie un elefant viu! În carne, oase și trompă! Un elefant calitatea I! Pentru ce? Dar greu de cap mai ești! Pentru echipa noastră de teatru. Ne pregătim pentru concurs și montăm „Aida”! Și „Aida” fără elefant e ca nunta fără lăutari! Păi dumneata știi ce echipă de teatru avem noi? Formidabilă! Noi nici nu ne-am dat seama! Făcusem o brigadă artistică de agitație și jucam satiră, cîtece, cite o piesuțică într-un act! Uite așa ne iroseam talentul, pînă cînd, într-o zi, l-am angajat pe Leonida ca instructor; ăsta om de teatru! Nu știu ce învirtea înainte, dar numai pe la teatre îl găseai! Ba ținea bufetul, ba cu programele... în sfîrșit, om cu experiență scenică! Numai cînd îl vezi și-ți dai seama că e un geniu. Poartă lavalieră, plete, ce mai! Pardon de expresie, plesnește de talent! Și cînd a venit Leonida și ne-a văzut jucînd, a spus „Ha!”. Atît a spus: „Ha!”, și pe urmă ne-a adunat în birou la președinte. Și acolo i-a ars o critică președintelui, că mi s-a făcut inima cît un purice. „Cum, tovarășe președinte?” — a început Leonida dramatic și cînd o ia dramatic îți trebuie trei duzini de batiste! „Cum?”, zice, avem o asemenea echipă și facem gen minor? Dar cu marele repertoriu ce facem? Vrei să te blesteme posteritatea? Ce era să facă președintele? Te pui cu posteritatea? I-a dat mîna liberă și leafă! Și s-a pus Leonida pe treabă! Am atacat „marcele repertoriu”: Schiller, Molière, Shakespeare! Piese, nu glumă!

Păi la o piesă cu trei acte nici nu ne uităm! De la cinci în sus, cu prolog, epilog și apoteoză! O premieră pe săptămîină! Mîncam clasicii cu piine! Avea toată lumea roluri berechet! Uite, eu, un simplu achizitor, și mi-a dat rolul lui Othello! Pe Desdemona o juca Sonia de la contabilitate! Și aia are un talent nebun! Păi mi-a făcut și un bucluc, cu talentul ei. Să vezi! Eram în scena mare, cînd Othello trebuie să o strîngă de gît pe Desdemona. Ce scenă! Ea în pat, și eu, uns cu vax pe față, umblînd prin scenă și vîitîndu-mă: vai în sus și vai în jos! Și cînd să-i pun mîna în gît, începe, dom'le, Sonia să joace, și să ceară iertare, că nu-i vinovată, că Iago, că batista... Dar așa de frumos, că mi-a frînt inima! Eu, mă știu că-s slab de înger, am început să plîng, m-am pierdut cu firea și... și am iertat-o! Ce-a fost acolo, nu-ți mai spun! Suflerul mușca din text! Sonia țipa în șoaptă: „Ce, ai înnebunit? Omoară-mă!” Sala striga: „Omoară-o!” Dar eu, nu și nu! Mă dăduse gata Sonia cu talentul ei. Ce să fac, dacă-s impresionabil! A trebuit biata Sonia să-și dea cu pumnii în cap, ca să se sinucidă, și abia pe urmă a mers piesa mai departe. Ei, crezi că Leonida mi-a făcut vreun reproș? Aș! Mi-a spus: „Ești mare, tovarășe! Ai suflerul ca o harpă eoliană! Ai intrat în rol ca Talma!” Auzi, eu, un simplu achizitor, ca Talma! Dacă-ți spun eu că plesnește de talent!

Dar m-am luat cu vorba și se închid magazinele! Și am de cumpărat o mulțime de lucruri. Uite lista: cuie, placaj, un elefant, fond de ten, creion dermatograf, un leu. A da! Am uitat să te-ntreb: montăm „Androcles și Leul”, de Shaw! Unde găsesc eu un leu? Dacă nu găsesc la „Consignația”, mă duc în talcioc. Nu se poate să nu găsesc acolo, măcar un pui! Salut!

CRITICII

Desen de C. Florian

— Are brațe goale...
— Din contră, cred că are brațe pline!...

O ISTORIE CU PELIN DE LA TURNU SEVERIN

Spun faptele și actele că în anul 1959, printr-o Hotărâre nouă, întreprinderea Vinalcool din Turnu Severin, care, printre altele, se ocupă și cu vin, pentru că, lăsând la o parte glumele, chiar așa o arată și numele, a fost comasată, dar nu departe, tocmai în Moldova, ci la întreprinderea industrială Vinalcool Craiova. La întreprinderea din Turnu Severin au trebuit să mai rămână puțin pentru încheierea socotelilor toate, care nu fuseseră terminate, o serie de tovarăși contabili, de felul lor foarte amabili, dar care au anunțat că și în viitor ei nu pleacă din orașul lor, Turnu Severin, unde s-au ocupat de socotelile la vin, și că nu vor să plece, după cum le-a fost slova, să se ocupe de vinul din Craiova. Ca să fiu mai clar, precum se cere, nu au acceptat să se transfere și s-o pornească iavaș-iavaș, în alt oraș.

Între timp însă, ei mai lucrau angajați la Turnu Severin, ca să termine socotelile la vin, sau, precum e uzanța, să termine bilanțul și balanța. Și pentru asta, cum desigur vă închipuiți, erau în continuare plătiți. Din păcate însă, la această lucrare de încheiere, ei nu prea lucrau cu plăcere și, oricât aş vrea să fiu de drăguț, trebuiesă spun că lucrau cam slăbuț, pentru că ei, știind că la Craiova n-o să se ducă la vin, căutau între timp alte posturi în Turnu Severin. Care va să zică, acești tovarăși contabili căutau alți tovarăși amabili, care să-i angajeze și să-i încadreze. Mă rog, nici asta nu e rău, fiecare trebuie să-și aibă salariul său. Dar ce nu înțeleg eu, este ca fiecare să aibă și salariul meu. Pentru că în Turnu Severin s-au găsit oameni serviabili, care au angajat pe câțiva dintre acești contabili, fără ca ei să aibă lichidarea de la Vinalcool Turnu Seve-

rin, unde încă mai lucrau, salariu primeau și deci nu poți să-i angajezi încă o dată matală, fără forme legale, pentru că asta înseamnă să-i tragi legii un chiul și se numește cumul.

Așa, de pildă, tovarășul Capătă Anton, de la Vinalcool (fără sifon), a fost angajat în aceste condiții tot în Turnu Severin, la Banca de investiții, care, după cum se vede, fără nici un comentariu, a investit în el încă un salariu, care, nu avem de ce ne ascunde, ne întrebăm, asta de unde? Că e primea salariu, avînd încă un rol și la Vinalcool!

Pe urmă, tovarășul Pieptan Vasile, după cum am primit de știre, și el contabil din fire, a fost angajat, fiind încă la alcool și vin, la Navrom Turnu Severin. Și această angajare s-a făcut tot fără forme de lichidare, așa că el, de la Navrom, unde nu dădea rasol, naviga la Vinalcool, și-n ziua lefii alte bucurii, că naviga și între cele două casierii. Mă întreb, cei care l-au angajat la Navrom erau căzuți din pom? Cînd există norme, cum angajezi omul fără forme și-i dai un salariu normal, nelegal?

Al treilea, tovarășul Grecu Daniel, contabil și el, a fost angajat tot așa, la Vinalcool Orșova, deși el mai primea salariu, și nu puțin, la Vinalcool Turnu Severin, unde lucra pe alte parale, după orele legale.

În felul acesta, reiese după aste toate că întreprinderile mai sus citate au cam dat iama în parale, făcînd angajări fără forme legale și, în plus, precum am mai spus, au făcut să întîrzie încheierea bilanțului, unii susțin, la Vinalcool Turnu Severin. Drept pentru care, fiind vorba de Vinalcool, ca să fim în ton, le servim prezentul sprîț cu foarte mult sifon, care, sper, acum cînd povestea o închid, că are destul acid.

S. R.

La mutarea în noua locuință

Desen de Matty

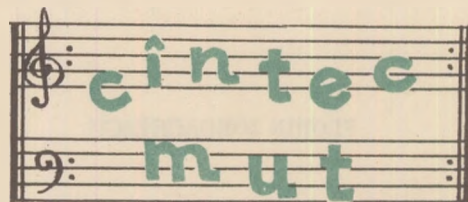

— Dragă, vino repede să vezi ce frumusețe de balcon. O să fie o plăcere să spargi lemnele în el.

— Doamna este cu mine!!

Desen de A. Paven

Publicăm mai jos un pretext de text la o melodie de muzică ușoară:

*Eu te iubesc,
Că mă iubești
Cum te iubesc.
Să mă iubești
Și tu.
De nu,
Eu nu te voi iubi!
Să știi
Că eu iubesc
Pe cei ce mă iubesc.
Deci,
Treci
La opt pe bulevard.
Voi sta planton,
Cu ochii-mi care ard,
La opt pe bulevard,
Ca becul de neon,
La chioșcul de sifon.
Căci te iubesc
Cum mă iubești.
Cînd te iubesc,
Să mă iubești
Și tu.
De nu,
Te du
Din drumul meu.
Păzea,
Că eu
Voi căuta
Alt... tu
Și... gata!*

P. S. Textul este intitulat „Cîntec mut”, întrucît nu spune nimic ascultătorilor, dar spune multe textierilor cu musca pe... texte de muzică ușoară asemănătoare.

COLEGUL MEU POPESCU

de ION RUȘ

Popescu X mi-i foarte bun amic...
Am fost colegi de bancă un semestru,
În care timp, cu morgă de maestru,
Mă dăscălea ca pe un frate mic:
— Nu-mi place felu-n care desenezi!
Te pierzi în mult prea multe amănunte...
Ăștia sînt ochi? Și asta zici că-i frunte?
E neartistice cum interpretezi!
Pe legea mea... îmi vine să și rîd...
Nu poți să faci un capitel corect?
Scontezi pe umbre c-o să-ți dea efect?
Dar tot desenu-n general e hid.
Eu nu pot să-ți îngădui să greșești!
Așa-i croită firea mea și basta...
Și uite... sînt convins în clipa asta
Că nici măcar nu prea te străduiești.
Ia spune-mi, studiezi ceva pe-acasă?
Te-apleci peste-ale tomurilor foi?
Răspunde-mi... doar rămîne între noi...
Știi ce?... Trec pe la tine după masă!
Am să-ți aduc să frunzărești o carte...
De Goya știi ceva?... Cum? Puținel?
Credeam că nici n-ai auzit de el...
Oricum, mai ai pînă s-ajungi departe.
Ești un talent nativ, nedezvoltat,
Influențat de-o sumă de curente,
Cu vagi sclipiri în unele momente...
Cam asta ești, schițat, în rezumat.
Dar ai noroc că eu ți-s bun coleg,
N-o să te las s-ajungi un anonim...
Te voi călăuzi înspre sublim...
Tu singur n-ai să poți... că prea ești bleg.
Și ca să-ți dovedesc de pe acum
Că tot ce-am spus nu-i numai un refren,
Ajută-mi să fac planșa la desen
Și eu bine-nțeleș am să te-ndrum.

Din motive birocratice, se neglijează repararea unor drumuri și șosele

— Referentul ăsta susține că șoseaua noastră n-are nevoie de reparații...
— Nu te lua după el! Nu vezi că dă... în gropi?

Desen de Al. Clenciu

PARIS-BONN-MADRID

— Trebuie să-l ajutăm, doar a rămas fără părinți!

PROVERBE MODERNIZATE

— Cu răbdarea... tratezi măseua la policlinică.
— Cui pe...(ste) cui... spaima pantalonilor! (vezi grădina-cinema „Arta”).
— Ce ție nu-ți place... de aia ai parte în tramvaiul 8.
— Unde nu curge... nu-i de vină I.A.L.
— Când doi se ceartă... vainburșul n-a diluat băuturile.

A. Eșanu

C.
— cabină = rezumatul unei odăi
— calorie = combustibil sportiv
— calendar = carte neînțeleasă de pisică

F.
— fabulist = poet veterinar
— faraon = materie primă pentru mumii
— fachir = consumator de cuie
— figurant = talent mocnit

L.A.

La telefon

— Alo! Am auzit că aveți de vînzare un pian.
— Da! Am pian cu coadă, marca Bösendorfer.
— Cu placă de bronz?
— Da!
— Când puteți veni cu el să-l vîd?

La ușa

— Bună ziua! Am venit să vă mut pianul!
— Cum?! Dar nu te-am chemat eu!
— Știu! Dar m-au chemat vecinii dv.!

Lăpuș

VIZITAȚI DEVA
ȘI BRĂNIȘCA!

Vizitați în timpul concediilor de vară localitățile istorice Deva și Brănișca din regiunea Hunedoara!

Spre a vă orienta just și exact când veți vizita aceste localități, vă recomandăm să folosiți interesanta monografie „Regiunea Hunedoara, ghid turistic, cu 174 ilustrații și 3 hărți” (594 pagini, format 12x17, Deva, 1957), de Octavian Floca.

Acest voluminos ghid, frumos legat în pînză, se găsește la librăriile din orașul Deva și la cooperativa din satul apropiat, Brănișca.

E un ghid practic și instructiv.

La pagina 61 precizează: „Deva. Alitudinea deasupra mării: 17 metri”, iar la pagina 63 zice: „Orașul Deva, capitala regiunii Hunedoara, e situat la înălțimea de 180 metri deasupra mării”. Deci orașul Deva e un oraș foarte sprinten, dacă — în decurs de numai două pagini de ghid — saltă de la 17 metri la 180 de metri.

Dar la pagina 68, ghidul mai spune: „Cetatea Devei este situată la înălțimea de 371 metri de la nivelul mării și 184 deasupra orașului”. Și dacă din 371 scadeți 184, obțineți 187, ceea ce înseamnă că, de data aceasta, orașul Deva e situat și la o a treia înălțime: la 187 de metri.

Deci, folosiți cu încredere acest ghid, că puteți găsi în el orașul Deva la ce înălțime doriți: la 17 metri, la 180 de metri sau la 187 de metri.

Adică orașul Deva e la trei înălțimi, iar grija de exactitate a autorului ghidului nu e la nici o înălțime.

După ce ați aflat cu exactitate la ce altitudine se află Deva, e util să aflați și ce caracteristici are istoricul oraș. În această privință, puteți citi în ghid, la pagina 63, următoarele: „... Este un oraș pitoresc, important centru administrativ, școlar și economic...”. În schimb, la pagina 64, adică după numai o pagină, puteți citi următoarele: „Deva nu este o așezare industrială, un oraș de importanță economică”.

După cum vedeți, nici în privința importanței economice a Devei, autorul ghidului nu e prea... economic în contradicții.

Și, după ce ați vizitat orașul Deva urmînd indicațiile de mai sus ale acestui prețios ghid, vă recomandăm să vizitați și satul apropiat Brănișca, unde se află un preventoriu C.C.S., care găzduiește anual circa 1500 de oameni ai muncii, în serii de cîte 100 de persoane, pe cîte 21 de zile.

Ca să ajungeți de la Deva la Brănișca, vă sfătuim să folosiți același ghid turistic.

Întîi, e bine să aflați ce distanță e de la Deva la Brănișca. Pomenitul ghid vă lămurește și în această privință. La pagina 146 (rîndul 6) ghidul spune: „Brănișca și împrejurimile. Distanța de la Deva: 15,5 km”, iar la pagina 147 (rîndul 22) zice: „Distanța de la Deva: 17,5 km”. Încît, aveți de ales. Puteți merge de la Deva la Brănișca pe ce distanță doriți: fie pe distanța de 15,5 km — de la pagina 146, fie pe aceea de 17,5 km — de la pagina 147.

Diferența de 2 kilometri de la o pagină de ghid la alta nu e prea mare. E numai diferența dintre acest ghid, pe care îl folosiți la recomandarea noastră, și... un ghid serios.

C. CRISTOBALD

Două palpitate filme rulează la două cinematografe din țară: la cinema „C.F.R.” Piatra Olt (regiunea Pitești) și la cinema „23 August” din comuna Bechet (regiunea Craiova).

Cinema „C.F.R.” Piatra Olt

La acest cinema rulează filmul de lung metraj, intitulat, pe scurt: „Cinematograful cu multe moașe (pardon: cu multe foruri tutelare) rămîne de un an cu aparatul de proiecție neînlocuit”.

Filmul are următorul subiect: La sezișarea „Urzicii” cum că la numitul cinema nu mai rulează de un an de zile nici un film, fiindcă nu reușește acest cinema să-și procure alt aparat de proiecție în locul celui existent, care e uzat, — s-au primit la „Urzica” patru senzaționale răspunsuri de la următoarele patru foruri:

- I.C.R.S (Intreprinderea cinematografică regională de stat) Pitești.
- Direcția regională C.F.R. Craiova.
- Direcția difuzării filmelor, Oficiul

București (din Ministerul Învățămîntului și Culturii).

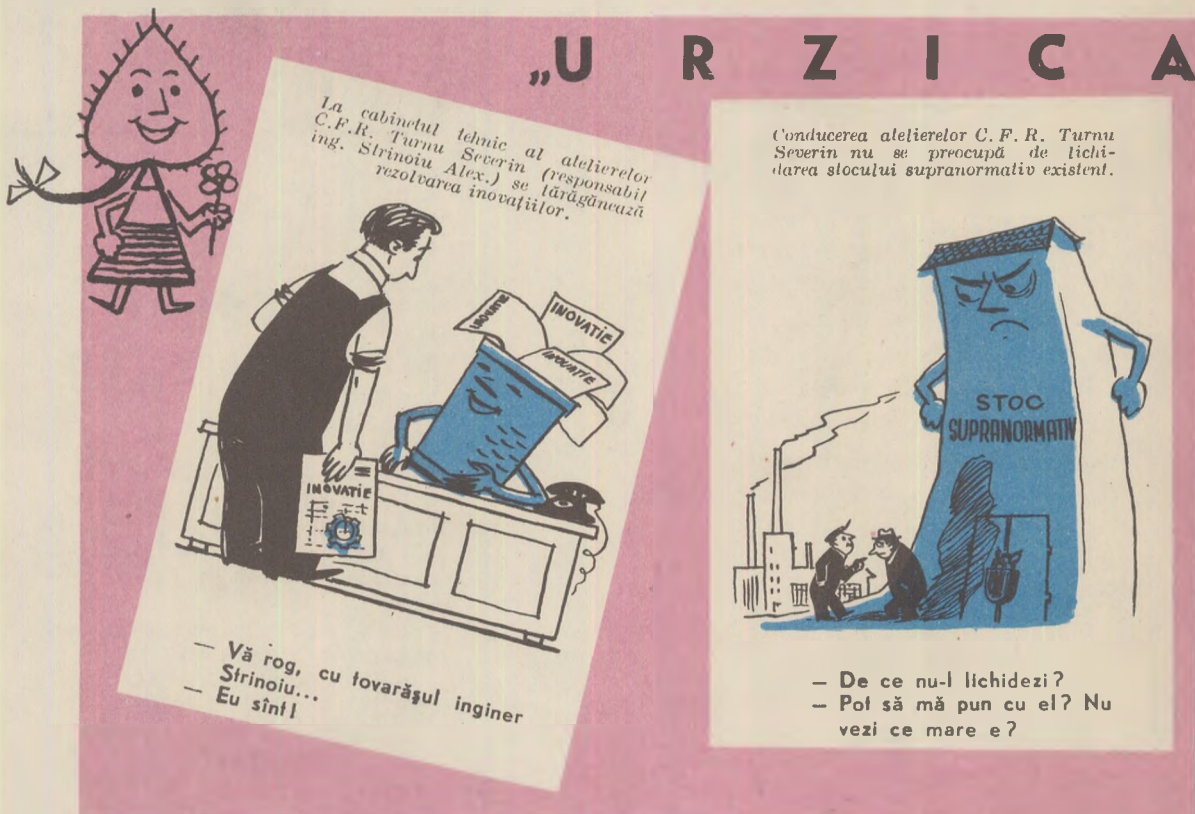
— Sfatul popular al comunei Piatra Olt. Cîteșipatru foruri răspund că nici unul din ele nu e vinovat de faptul că nu e ajutat cinematograful din Piatra Olt să-și procure aparatul de care are nevoie.

În urma acestor patru răspunsuri, cinema „C.F.R.” Piatra Olt și-a schimbat numele în acela de... cinema „Cine m-a pus să am atîtea foruri tutelare?”

Cinema „23 August” Bechet

La acest cinematograful continuă să ruleze un film care a mai rulat într-un număr al „Urzicii”, sub titlul „Mașina de tocat varză”, — fiindcă așa cum se toacă varza la bucătărie sînt și la acest cinema făcute varză filmele, de atîtea întreruperi în timpul rulării.

În plus, la numitul cinema, nu se respectă orele de începere a reprezentațiilor, casa de bilete nu e deschisă la timp, iar proiectările sînt defectuoase, transformînd filmele sonore în filme mute.

Miracolul celor zece butoaie a început în ziua cînd directorul G.A.S. Peciul Nou, regiunea Timișoara, a primit următoarea originală adresă din partea Bazei de aprovizionare nr. 5, din Orașul Stalin, a M.A.S. — D.G.A.D.:

Către G.A.S. Peciul Nou
Prin prezenta vă comunicăm că în anul 1958 urma să primiți un nr. de 10 butoaie zincate de la G.A.S. Peciul Nou. Dacă nu le-ați primit încă, solicitați-le de urgență...
DIRECTOR, ȘEF SERV. APROV,
C. Vajda V. Godri
Din păcate, adresa nu este mai explicită, așa că cei de la G.A.S. Peciul Nou nu știu

Desen de Adrian Dragomirescu

cinema

Aducînd „Urzica” aceste lucruri la cunoștința a două foruri, a primit de la ele două răspunsuri:

1. Sfatul popular al raionului Gura Jiului răspunde: Vinovat de aceste lucruri e responsabilul cinematografului, Nedelcuț Constantin, care e neconștiincios și nu acceptă să fie controlat decît de I.C.R.S. Craiova.

2. I.C.R.S. Craiova răspunde: Vinovat e... corespondentul „Urzicii” care a făcut sezisarea. E un om pătimaș, deoarece asistă numai la filmele care se rup, nu și la cele rulate în bune condiții.

Primind aceste răspunsuri, „Urzica” a dat instrucțiuni corespondentului său să asiste pe viitor numai la filmele despre care va bănuî, înainte de a le vedea, că nu se vor rupe.

Urmează acum să dea și I.C.R.S. Craiova instrucțiuni filmelor sale să nu se mai rupă, iar responsabilului Nedelcuț să-i dea instrucțiuni s-o... rupă cu atitudinea sa de pînă acum.

C. COSTACHE

— Tov. Gherghina se îngrijește de stupe, tov. Maria are grijă de copii...
— Dar țovărăga de ce are grijă?
— Are grijă... de tov. președinte: e soția lui!

ARĂTAȚI STRADA ȘI NUMĂRUL

A afirma că poșta din București nu știe unde e calea Victoriei, este o exagerare. A afirma însă că poșta din Reșița nu știe unde este binecunoscutul Combinat metalurgic din acest oraș, nu este o exagerare. Cel puțin așa pretinde... însăși poșta, care, primind recomandata nr. 4040, adresată Combinatului metalurgic, a trimis-o retur expeditorului O.R.A.Đ. Ploești, cu mențiunea:

„Arătați strada și numărul.

La apelul factorilor, necunoscut”.

Cum se poate ca factorul reșițean să nu fi auzit de uriașa întreprindere, mîndrie a orașului său, căreia îi distribuie chiar el zeci și chiar sute de scrisori pe zi? Păi n-ar fi normal să cerem și noi: Arătați strada și numărul... factorului?

V.P.

ADOR GRĂDINILE DE VARĂ

Ador grădinile de vară,
Cu mițitei și frigărui,
Ce fac în fiecare seară
Discret cu ochiul orișicui.

Ador grădinile cochete,
Cu izul lor particular,
Care-ți oferă-ntre boschete
Un șpriț, o bere, un grătar.

Ador grădinile de vară,
Dar c-o condiție le-ador:
Ce-aș rezuma-o, bunăoară,
Concret, în felul următor:

Să nu mă uit o veșnicie
În lung și-n lat pe sub umbrar,
Că-tînd din ochi cu nostalgie
Pe respectivul ospătar.

Să am cuțit și furculiță,
Tacîmul alb și nu maro;
Să-mi fie țuca, țuculiță,
Și nu cocktail cu H₂O.

Mai pline halbele să-mi fie
Și mițitei... măricei;
Să-i deslușesc în farfurie
Și să-nțeleg ceva din ei.

Și pipăindu-mi buzunarul
La plată (cînd o fi s-o cer),
Să nu mă fulgere-ospătarul,
Contrariat că nu-s „boier”.

...Ador grădinile de vară!
Și ca dovadă că le-ador,
Îmi moi penița-n călimar
Și seriu aici de dragul lor.

IGOR BLOCK

ÎN OLTENIA

În stația C.F.R. Turnu Severin, Biroul de informații se află într-un loc domnic, greu de găsit

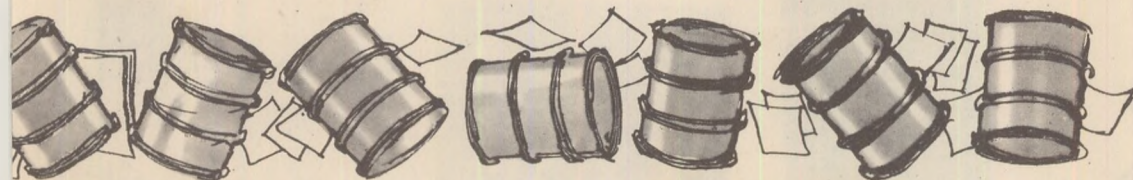
Propunerea „Urzicii”

La magazinul O.C.L. produse industriale din Craiova lipsește ambalajul.

Un om cu inițialivă

Desene de A. Poeh

BOAIE MIRACULOASE

dacă trebuie s-o privească în calitate de beneficiari și să răspundă ca furnizori, pentru că nu și-au expediat butoaiile la vreme, sau trebuie s-o privească în calitate de furnizori și să răspundă ca beneficiari, pentru că nu au ridicat la timp cele zece butoaie repartizate. Această problemă n-o pot cunoaște decît cei de la Baza nr. 5 din Orașul Stalin. Dar, te pomenești că n-o știu nici dîșii! În cazul acesta, se pot lămuri ușor: n-au decît să procedeze ca Diogene și să se vîre într-un butoi, ca să caute acolo cu lumînarea adevărului în problema celor 10 butoaie. În acest scop, cel mai bun lucru ar fi să li se trimită un butoi. Dar există

un lucru și mai bun: să nu li se trimită un butoi. Să și-l trimită singuri. Ca furnizori și ca beneficiari. Pe urmă, să-și trimită o adresă, prin care să arate cum se pot urmări singuri. Și, eventual, să se dea în judecată. Poate ar pierde procesul în calitate de furnizori, dar atunci l-ar cîștiga precis în calitate de beneficiari. Iar dacă cumva ar pierde procesul în calitate de beneficiari, atunci l-ar cîștiga sigur în calitate de furnizori...

Sau poate s-ar încurca în propriile lor confuzii și atunci, desigur, nu i-ar mai încurca pe alții cu adrese fără sens.

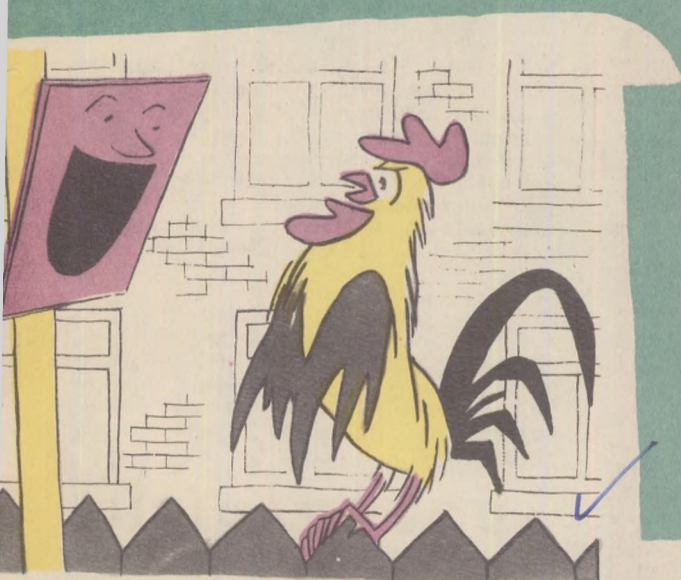
Pțg.

PRIN STAȚIUNILE DE ODIHNĂ

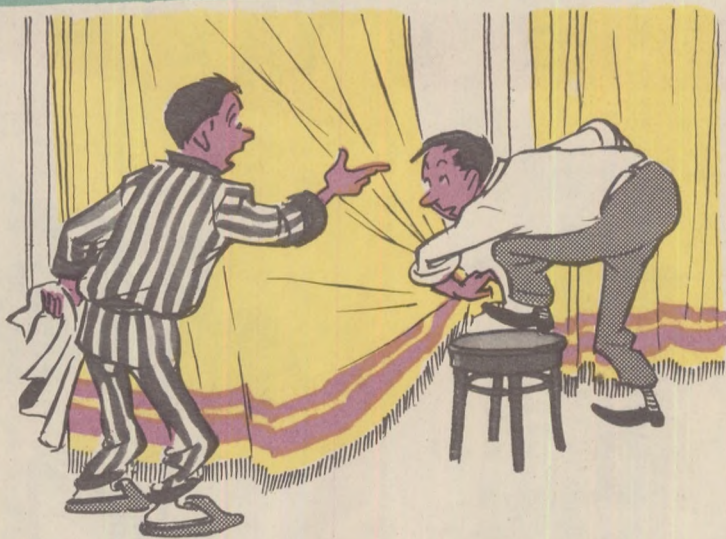
DESENE DE RIK AUERBACH

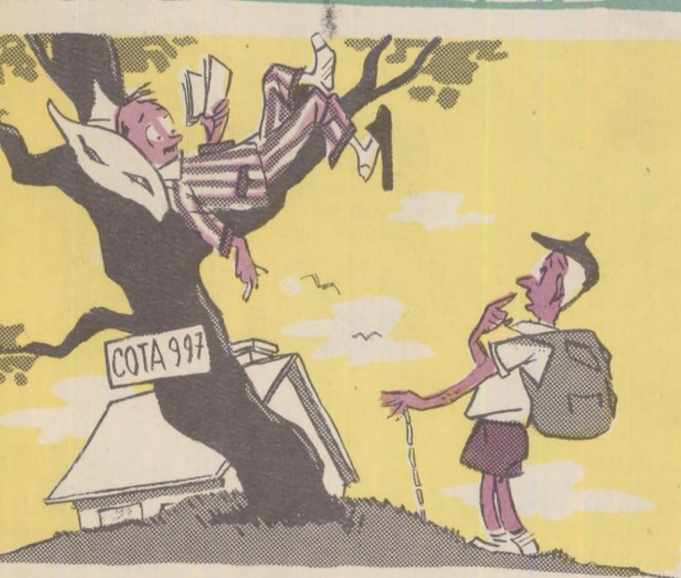
CONDICA DE PREZENȚĂ ÎN CONCEDIU

MEGAFONUL: — Nu te mai osteni, că tot nu-i las eu să doarmă...

— Ești nebun? Asta-i pentru maro, cealaltă-i pentru negru...

— Mi-a recomandat doctorul altitudinea de o mie de metri...

CARTE POSTALĂ

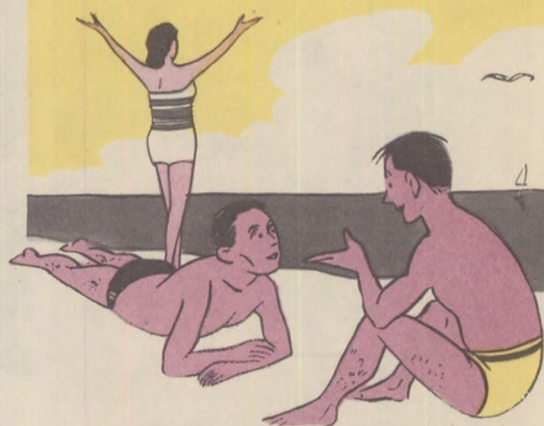
12-7-59

CONSTANȚA - OF. POȘT.

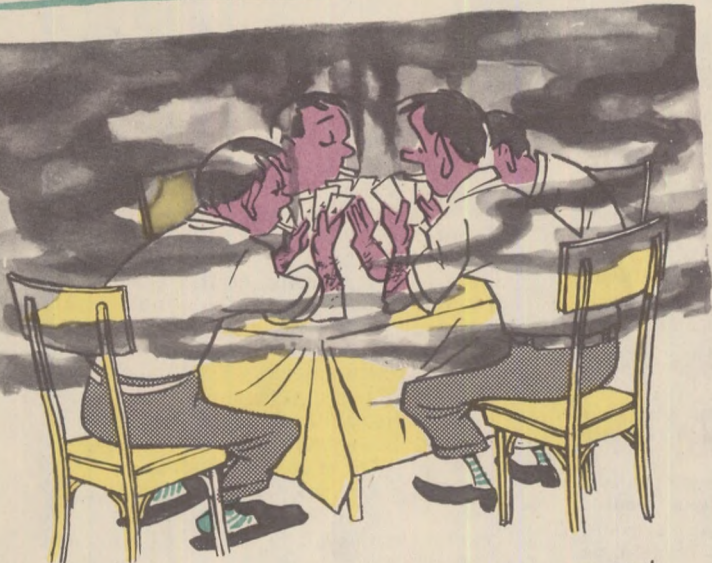
Dragă Gogule
Ţi trimit salutări
dela mare! Te rog să
mă crezi pe cuvânt!
Mita ta!

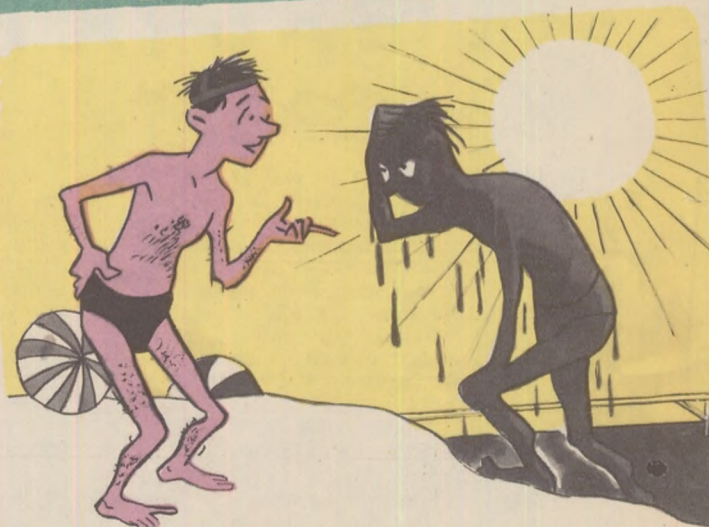
— Eu, să-ți spun drept, am venit de dragul soțului meu, el are nevoie de odihnă...

— Când te gîndești că, în trecut, la mare venea doar stăpînul uzinei..
— Și acum venim noi... stăpînii tuturor uzinelor!

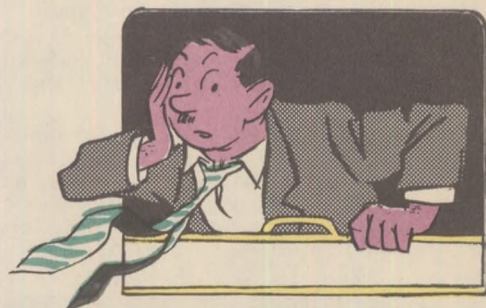
— Eu la munte vin, să vă spun drept, pentru aer curat..

— Vă face bine nămolul?
— Nu știu, că abia adineauri am căzut în el!

— Tu nu amețești cînd privești înălțimile?
— Sînt obișnuiți, la fabrică îmi privesc doar zilnic graficul...

TUȘNAD
BUCUREȘTI - NORD

— Aoleu! Am uitat să iau scumiera din cameră!
Rămîne Protopopescu fără suvenir de la băi...

Desen de H. Guttman

— S-a terminat înghețata populară?
— Ce vă face să credeți?...

EPIGRAME

Unui ospătar

Mi-a declarat-o voluntar:
— Pe fiul meu, când va fi mare,
Îl fac, ca mine, ospătar
Că are-un doi la... adunare!

Reflecția unei balerine despre
o colegă

Vechea zicătoare
Are alt temei:
Dacă nu-s picioare,
Vai de capul ei!

A. L.

GHICITOARE

Capătă premiu cine ghicește:
Nu este roată, nici cerc măcar,
Nici bilă nu e, dar se învîrtește.
(E un anume gestionar).

EPITAF

Aici se așteaptă noul locatar,
Ospătarul care încă n-a murit.
La chemarea morții: „Vino, ospătar!”
A răspuns prompt: „Vineee!” și-ncă
n-a venit.

Florin Iordăchescu

Unui fotbalist, codaș în
producție

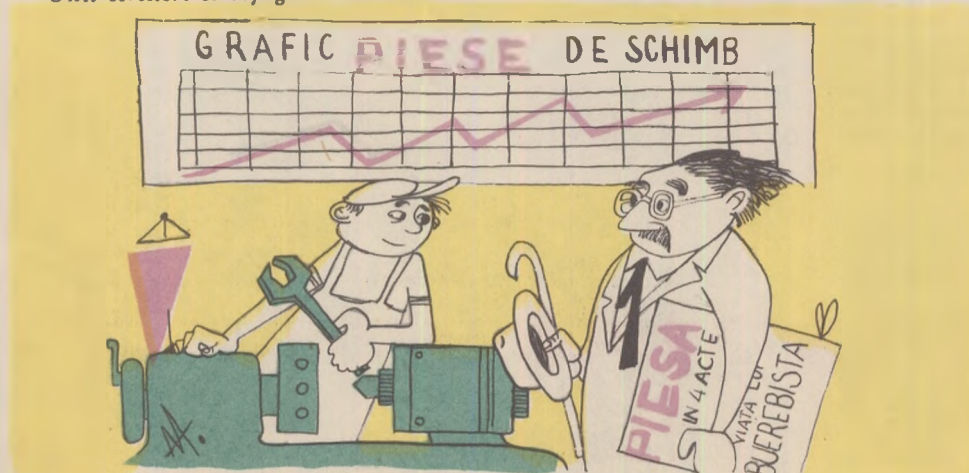
Centru' nostru-naintaș
Pe teren e tot fruntaș.
Dar la lucru-i mai greoi,
Fiindcă-i centru... înapoi.

Nedumerirea unuia cu năravul
beției

Că-n jurul lui se învîrtește —
Despre pămînt s-a spus mereu,
Dar ce i-o fi venit acuma
De se-nvîrtește-n jurul... meu?

Aristică Băghină
Turnu Severin

Unii scriitori se refugiază în trecut

— Dar despre „piesele” mele nu vrei să pomești niciodată în piesele dumi-
tale, tovarășe dramaturg ???!

Desen de Adrian Andronic

Scrisoare

Mamă,
plîng lacrimi amare,
sînt trist.
Mă chinuie, mamă,
cumplita-ntrebare:
De ce m-ai făcut umorist?
De ce m-ai lăsat,
în pruncie,
cînd eram doar de-o șchioapă,
cu vorba de duh care-nțeață
să rid de hoții din sat?
De ce m-ai lăsat?
Era prima mea ironie!
Mai apoi,
la o clacă,
cînd așa, ca-ntr-o joacă,
am „tras” înțîia strigătură,
zvîrlind un pietroi
în ograda unui cască-gură
limbut,
de ce mi-ai tăcut?
Tu nu știai, mamă,
era prima mea epigramă!
Și ustfel mereu,
din rău în mai rău,
mă duse soarta infamă.
Am scris poezii și scenete,
schife și... — iartă-mă, mamă —
cuplete.
Iar mai tîrziu,
am îndrăznit să scriu
o... comedie.
Nu, asta nu-i o vorbă de rușine,
nu-i o pehlivanie,
dar, oricum nu e bine!
Criticii (un soi de judecători
ai scrisurilor mele
ce trebuie să spună
de-s bune, sau rele)
nici nu mă bagă-n seamă,
mamă!
Iar cînd își amintesc că exist
sînt și mai trist.
Mamă, mai bine mă țineai
pe lîngă casă,
ori mă-nvățai
o meserie mai serioasă...

P.S.

Mamă,
să nu iei în seamă,
din cîte le-am spus,
nimic nu-i adevărat.
Am glumit.
(Ce vrei?! Nărav învechit!)
Află despre mine
că-s bine.
Mă bucură că-mi scrii
că leea Marica
ți-a spus într-o zi:
„Soție,
fecior-tu, ăl de la „Urzica”,
îmi place cum serie,
le-aduce bine din condei,
zău!”

Și-acum închei,
Cu drag și dor, al tău

P.S.²

Mamă, aseară am visat
că un critic m-ar fi lăudat.
Crezi că-i semn rău?
Al tău,

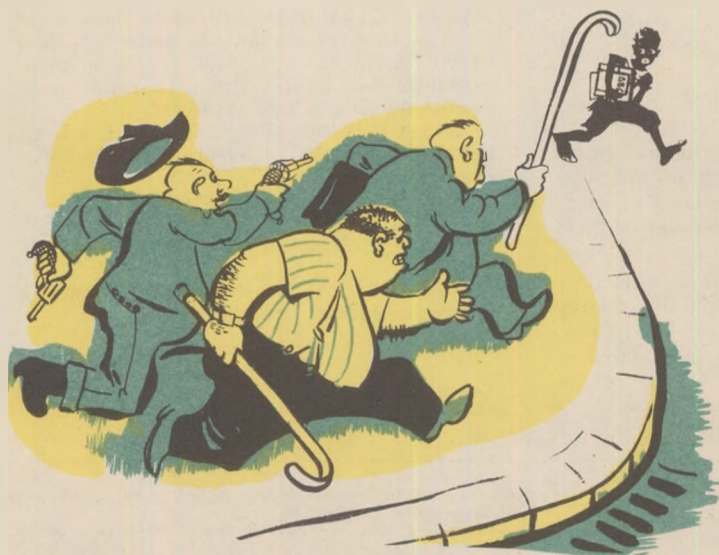
pt. conf. ATANASIU ATLAS

Desen de Ille Schön

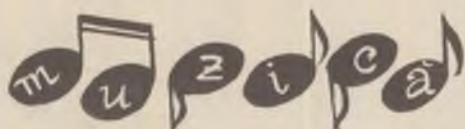

ÎN S.U.A.

Pentru că nu vrea să învețe carte...

Pentru că... vrea să învețe cartell!

OCCIDENTALĂ

Vreo 23 de mițe amatoare,
Cu vaste calități miorlăitoare,
Și 30 de căței, cu scheunat sonor,
S-au apucat, recent, să facă... cor!
Iar Eddy Wamar, cu un jaz strident,
A fost adus ca acompaniament!
Succesul lor a fost de nedescris
În lumea „melomană” din Paris,
Încît acest ansamblu „muzical”
(În înțeles curat... occidental,
Căci faptu-i cît se poate de real)
A fost pe multe discuri imprimat
Și-n mii de exemplare difuzat!
Iar un cotoi, solist la mieunat,
Să facă-un film a fost solicitat,
O versiune nouă pe ecran,
În care „Don Giovanni” ... e motan!

Cît despre cîntăreții-adevărați,
Avînd acolo-asemena conștrați,
Nu-i de mirare de se vor gîndi
Să părăsească muzica-ntr-o zi!
Căci nu au altă șansă, bunăoară,
Decît... să prindă șoareci în cămară!

I. A.

MUZICA TANCURILOR

Locuitorii orașului Erlangen din Germania occidentală suferă de la o vreme de o crîncenă insomnie. Această rebelă neputință de a dormi n-are însă, cum s-ar putea presupune, cauze medicale. Nu. Cetățenii din Erlangen sînt, în general, oameni normali și sănătoși. Tocmai de aceea sistemul lor nervos reacționează în chipul cel mai firesc la zgomotele sinistre, asurzitoare, care răscolesc, noapte de noapte, liniștita lor orășel. „Wer reitet so spät durch Nacht...?” — s-au întrebat ei o vreme, împreună cu Goethe. Curînd însă au aflat pricina. Cei ce „călăreau tîrziu în noapte” — și nu pe cai, ci pe... tancuri! — sfîșind liniștea și populînd crîmpelele de somn întrerupt ale cetățenilor cu înfiorătoare coșmaruri războinice, nu erau alții decît glorioșii, scumpii lor aliați, ostașii americani. Iată de ce, după o lungă cură de asemenea divertismente sonore, locuitorii din Erlangen, aduși la disperare, au depus plîngere la circumscripția militară din Nûrenberg. La această plîngere au răspuns, nu autoritățile germane, ci comandanții americani, care, într-o scrisoare deschisă, publicată în buletinul municipal din Erlangen, au ținut să precizeze că „zgomotul provocat de blindatele americane ar trebui să încînte auzul populației” că, în multe regiuni din Europa, „vacarmul provocat de tancurile prietene e considerat ca un zgomot liniștitor și binevenit”, etc. etc.!

(Se spune că la citirea acestor „precizări” populația din orașul fără somn ar fi exclamat în cor: „lăsați-vă de... tancuri!”...)

Există totuși în Germania occidentală oameni pentru care sinis-

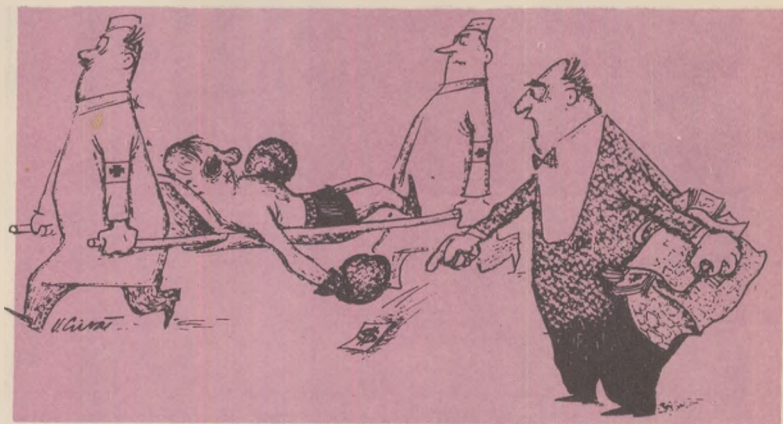
trul scrișnet al șenilelor e într-adevăr o muzică „încîntătoare” și „liniștitoare”. Un adevărat „meloman” în materie e desigur cancelarul Adenauer, căruia zornăitul pintenilor de diferite calibre, trăsnetul nimicitor, ascuns în scripi-toarele „alămuri” aliniate pe rampele de lansare, îi inspiră celebra formulă a unui înaintaș și conașional al său, încoronat cîndva pe malurile Dîmboviței cu o bucată de țeavă de tun: „Asta-i muzica ce-mi place!”... Venerabilul cancelar n-are deci aceleași motive de insomnie ca locuitorii din Erlangen. El doarme lin în zgomotul binefăcător al blindatelor americane, el doarme liniștit în ritmul insinuant al valsurilor pline de promisiuni ale noului Strauss, ministrul său de război, și visează cadrulul fierbinte, îndrăcit, al predecesorului său „Adolf cel Vi-teaz...”

La Erlangen însă nu se doarme. Într-un anumit sens, din pricina blindatelor americane și autohtone, din pricina pasiunilor melomane ale cancelarului, niciăieri în Germania nu se doarme. Poporul german are toate motivele să-și amîne liniștea și odihna somnului pînă cînd, lipsit de muzica-l preferată, cancelarul se va retrage în insomniile perpetue ale pensionării, lăsînd pe drumuri, pentru totdeauna inutile, orchestrele sale nucleare, tacimurile sale de virtuozi cu pinteni, precum și o înveci neterminată simfonie a războiului...

Și acest soroc, cu toată rezistența îndărătnică a bătrînului cancelar, nu poate fi, totuși, prea departe....

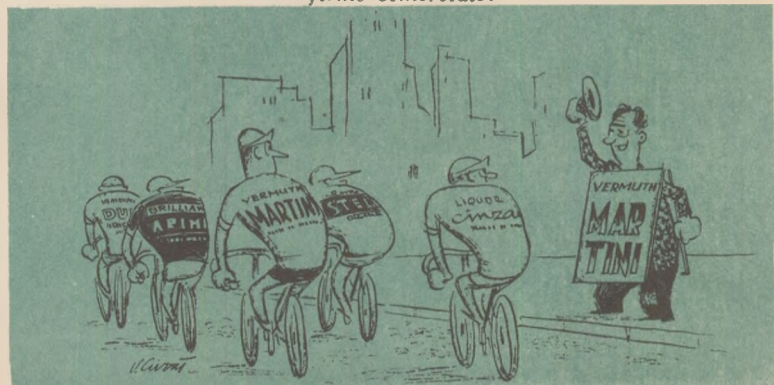
GEO DUMITRESCU

S P O R T O C C I D E N T A L

— Poffim partea ta și sper că de astă dată nu ai motive să te plîngi că ai „încasat” pușin!...

Turul ciclist al Franței a devenit o întrecere între diverse firme comerciale.

— Succes, colegal!...

Desene de V. Crivăț

„Mijloacele tehnice“ ale unor handbaliști
în apropierea semicercului de 13 m.

— Ia-l, dom'le p-ăștia, dacă îți neapărat să
rupi ceva!

Desen de D. Petrică

— De ce ai invitat cîntăreața la masă?...
— Nu-ți dai seama că în felul ăsta nu mai cîntă?

Desen de Benedict Gănescu

Cititorii ne comunica

TELEGRAMĂ

Destinatar: „Urzica“ — Bucu-
rești.

Expedito: Georgescu Traian,
com. Frumușeni, raionul Arad.

Trimite urgent cantitate țepi,
necesari înțepat operatorul cinema-
tografului nostru. Stop. Operatorul
operat greșit aparat de filmat.
Rezultat: s-a ars transformatorul.
Stop. Trimis aparatul reparat la
Arad, greșit montat, greșit operat.
Rezultat: s-a ars transformatorul.
Stop. Acum, aparat trimis la re-
bobinat, cinematograf încuiat cu
lăcat. Rezultat: s-au ars specta-
torii.

Semnat, Georgescu Traian,
care s-a ars și el

URZICUȚO, DRAGA MEA,

Intîmplarea asta rea
S-a produs în chip bizar
Toama-n luna lui Ghenar,
La o cooperativă
De-obicei foarte activă,
Să v-o spun fiindcă o țin minte,
„Tehnica încălțămîntei“,
Strada Matei Millo, 2.
Comandasem într-o joi

Incălțări: pantofi de stradă
Pentru vreme de zăpadă;
Ei și, ce mai tura-vura,
Mi-au luat pe loc măsura.
Dar în ziua de livrare,
Mi-au spus scurt:
— Aveți răbdare,
Vă rugăm de-aceea noi,
Mai poștiți pe-aici și joi.
Joi mi-a spus: — Aveți răbdare
Pînă luna viitoare!
Și de-atuncea, oameni buni,
Joi îmi spune să vin luni,
Luni îmi spune să vin joi,
Să-mi ridic pantofii noi.
Și-am ajuns așa tiptil,
Pînă-n luna lui April,
Cînd pantofii mei de stradă
Pentru vreme cu zăpadă
Au fost gata, în sfîrșit.
Insă nu mi-au folosit,
Căci acuma, vezi matale,
Mie-mi trebuie... sandale!

Bogan Elena

Bd. N. Bălcescu 16, București

URZICO,

Te rog anunță pe toți aceia care
doresc a-și colora mîinile în dife-
rite nuanțe frumoase, să-și cumpere
de urgență mănuși fabricate de

I.I.S. „Petofi Sandor“ din Tg.
Mureș. În timpul purtării, ei vor
vedea cum începe să se decoloreze
pielea mănușii și începe să se colo-
roze pielea mîinii. Pe urmă, vor
vedea că acest lucru nu se mai
întîmplă, pentru că pielea mănușii
începe să se rupă pe la cusătură,
iar mîna, gata colorată, începe să
iasă din mănușă, ca puilul din gă-
oace. În scurt timp, mănușa se
desface în piese detașabile, iar
posesorul, dacă-i dă mîna, își cum-
pără alte mănuși. Iar dacă nu-i
dă mîna, poate îi dai tu o mîna de
ajutor, înțepîndu-i cu țepii tăi
pe cei care fabrică asemenea pro-
duse. Dar știi, fără mănuși!

Ștefan Mocofănescu
Calea Dorobanți, nr. 178,
București

ALO, URZICA!

— Alo, Urzica? Notează, te rog,
una boacăna pentru tine. Baza II
a Ministerului Industriei Petrolului
și Chimiei a repartizat întreprin-
derii „Bucegi“ din Sinaia 8000 kg
hîrtie de la fabrica din Bușteni.

— Foarte bine. Asta nu e boa-
căna.

— Ba e boacăna, pentru că Baza

II a repartizat hîrtia de la Bușteni
ca să fie ridicată din gara... Ploești.

— Ha, ha, ha!

— De ce rîzi?

— Pentru că nu poți să ridici
de la Ploești hîrtia care se găsește
la Bușteni.

— Dar nici nu poți să ridici
de la Bușteni hîrtia repartizată la
Ploești.

— Atunci, nu se poate găsi nici
o ieșire...

— Ba, una s-a și găsit: s-a în-
cercat mai întîi hîrtia la Bușteni
și s-a transportat la Ploești, via
Sinaia. Pe urmă s-a descărcat
și s-a încărcat din nou la Ploești,
pentru a fi transportată la Sinaia,
pe unde mai trecuse în primul
drum.

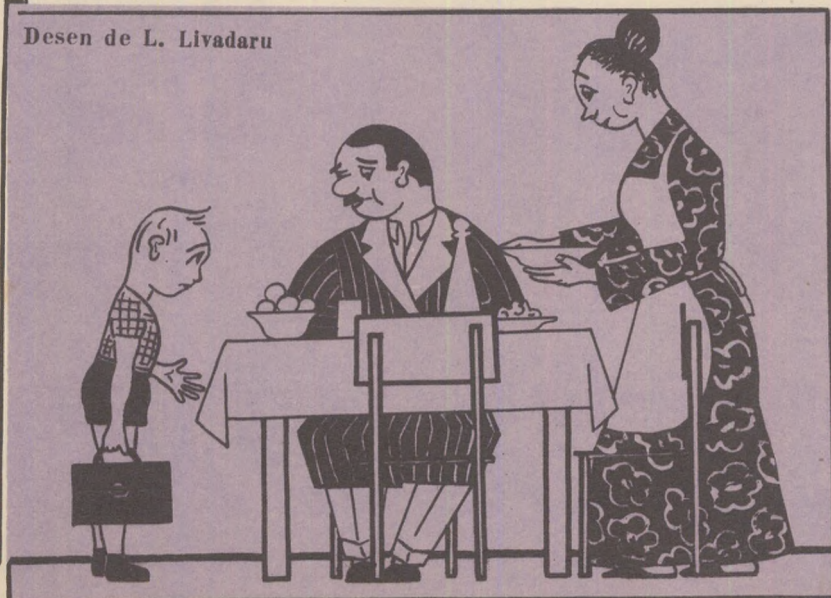
— Dacă-i așa, te rog să felicitî
pe cei de la Baza II pentru econo-
mie.

— Care economie?

— Economia pe care au realizat-o
cînd au repartizat hîrtia din Buș-
teni la Sinaia prin Ploești și n-au
repartizat-o la Sinaia din Baia
Mare prin Constanța...

telefonist, C. Negulescu
strada Luminii 27,
Ploești

Desen de L. Livadaru

— Tăticule, dirigintele nostru e birocrat. Am spart un geam și mi-a
zis: „Vino mîine .. cu tata!“

Desen de Grebu și Babean

Ce-ar zice unii tovarăși care-și planifică nepotrivit concediile
să li se întîmple cam așa ceva...

enultima ORA

S. U. A. afirmă că baza militară de la Esceis (Argentina) a fost creată „potrivit programului Anului geografic internațional”, pentru „studierea atmosferei la mari altitudini, în partea de sud a emisferei”.

(Ziarele)

— În cadrul „anului geografic internațional” transmitem: „Atmosfera extrem de încărcată!!!”

Desen de V. Vasiliu

D e - a l e l o r

Generalul american Rotschild a propus ca, într-un viitor război, Pentagonul să folosească arma bacteriană.

S.U.A. cer tuturor membrilor europeni ai N.A.T.O. să facă „serioase sacrificii” în cadrul „solidarității atlantice”.

(ziarele)

Nu trebuia să dai deloc cu bobii Ca să pricepi ideea-acestui om. El a propus ca aliați microbii, Că ăștia nu strigă „Ami, go home!”

V.D.P.

Există foarte vechi indicii Că sînt cu toții solidari: Unii din ei fac sacrificii, În timp ce alții fac... dolarii!

Mircea Codrescu

FIȘA DE IDENTITATE

NUMELE: Franco.

PRENUMELE: Dictatorul care dictează... cum îi dictează S.U.A. DOMICILIUL: Șade... pe ghimpi, că nu știe cît mai șade în Spania.

VIRSTA: Are destui ani... de cînd cochetează cu dolarii.

STUDII: Știe să citească... în ochii stăpînului său de peste ocean.

RUDE APROPIATE: Speidel, cu care este frate de cruce... de fier.

SEMNALMENTE: Șchiopătează... în economia țării.

CALITĂȚI: Este foarte credincios... cauzei celor care îl plătesc.

Structura sa sufletească are un fond... mare la băncile occidentale.

DEFECTE: E fantezist... își închipuie că poporul îl vrea în fruntea țării. N-a învățat nimic... din lecțiile istoriei.

INCLINAȚII: Are înclinații... de 45 grade în fața ambasadorului american la Madrid.

M. V.

R
E
C
L
A
M
E

O
C
C
I
D
E
N
T
A
L
E

Asociația de detectivi „Discreția” din Chicago pune la dispoziția onorabililor gangsteri planurile marilor bănci din oraș, însoțite de indicații precise asupra locului unde se găsesc safe-urile. Comisionul nostru se achită anticipat, că... nu știm pînă unde merge... înțelegerea clienților noștri.

..

Cetățeni ai Germaniei occidentale, vreți să trăiți pînă la adînci bătrîneți? În acest caz, pe stradă... ocoliți de departe pe militarii americani!

..

Atențiune, profesorii de prestidigitatie din cadrul N.A.T.O. vă învață cum se scoate dintr-un general nazist o... basma curată.

..

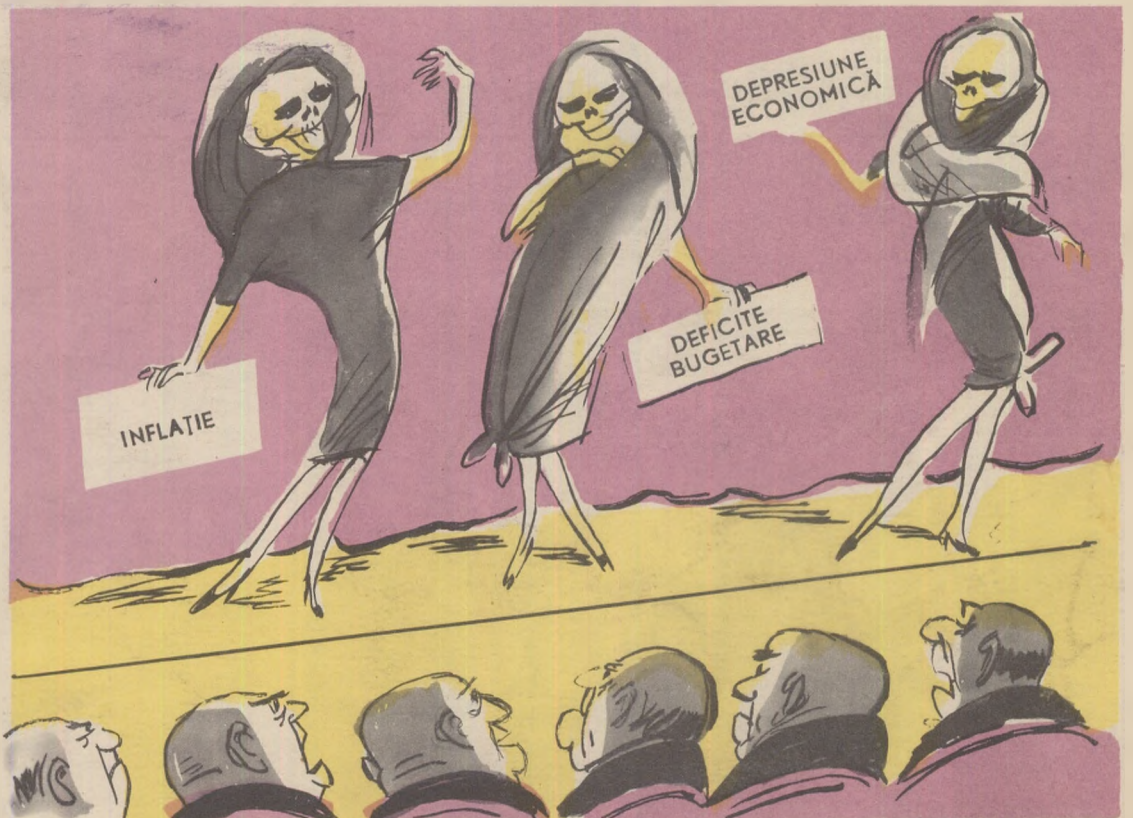
Duminică, la orele 20,30, va avea loc la „Madison Garden” din New York marele meci de box între... puricii „Hop Sus”, în greutate de 0,000001g, și „Mastodontul”, în greutate de 0,000010 g. Prețul de intrare este 500 de dolari, întrucît numai 350 de dolari costă... microscopul necesar urmării acestei pasionante dispute. Spectatorii sînt insistent rugați să stea liniștiți în jurul ringului, pentru a nu călca din greșeală pe cei doi celebri combatanți. Meciul se va termina repede, așa că publicul nu va face... mulți purici în sală.

..

Părinți, în viitorul an școlar înscrieți-vă copiii numai la colegiul american „Nota și cecul”, condus de venerabilul S. Mc. Echerson, specialist în predarea teoriei „Dai? Ai... copilul promovat!” La acest colegiu funcționează cei mai buni profesori de... Rock, Hula Hoop, și alte materii necesare unui adevărat american în buna societate. Pe lângă colegiul funcționează și un corp special de... avocați specializați în delict de minori, care pentru clienții lor obțin de la orice tribunal în cel mai rău caz 5 ani de închisoare.

G. Z.

PARADA MODEI 1960 LA NEW YORK

— Ce naiba, sînt tot modelele de anul trecut!

Desen de Nell Cobar